

FODBOLD

Administrationen:

Ordinært medlemsmøde onsdag den 15. februar i foreningens lokaler, Vester Voldgade 106.

Efter de der stedfundne valg har afdelingsledelsen pr. 31. december 1967 følgende sammensætning:

Udvalget:

Viggo de la Motte, 5. afd., formand.
Jørn Møller, rplt., TMU, næstformand.
Kurt Robdrup, station 6, kasserer.
Erik Rasmussen, 2. afd., sekretær.
Jan Erik Pedersen, rplt., PET, materielforvalter.
Leif Laursen, 5. afd., spilleudvalgsformand.

Spilleudvalget:

Leif Laursen, Jørn Møller og Viggo de la Motte.

Festudvalget

Kurt Robdrup, Leif Laursen og Kj. Orla Jensen, 2. afd.

Udvalgsmøder er afholdt 26. januar, 21. marts, 29. maj, 26. september og 21. november.

Spilleudvalget er sammentrædt hver tirsdag i KBU-sæsonen.

Festudvalget har stået for klubaften 8. august på station 9 og afslutnings- og præmieuddelingsfest 12. november i Frugthaven 14.

Formanden og næstformanden repræsenterede afdelingen ved et møde med forretningsudvalget 7. december om trænerengagement, og udvalgsmedlemmer har på skift deltaget i møder m. v. i de forskellige fodboldorganisationer. Her kan det nævnes, at kassereren er valgt til kasserer i sammenslutningen af Valby KBU-klubber, og at formanden er medlem af denne fraktions UK. For fjerde år i træk blev et forslag fra sammenslutningen af 1936 om optagelse af PI som ordinært medlem af KBU på repræsentantskabsmødet 20. februar forkastet med få stemmers majoritet (stævneklubberne tør ikke give PI stemmeret).

Andre bemærkninger om administrationen:

De officielle anliggender har desværre ikke kunnet byde på andet end rutinemæssige gøremål, og det initiativ, der er udfoldet for at skaffe større opgaver her ved at få flere unge ud på fodboldbanerne, har stort set givet skuffende resultater. De bredt anlagte interne arrangementer, der kræver et stort tilrettelægningsarbejde, har nok haft tilfredsstillende tilslutning, men ikke animere til større interesse for tilslutning til afdelingens turneringskampe.

Et vanskeligt problem var også i 1967 trænerspørgsmålet. Det ligger således i dansk fodbold i dag, at det drejer sig om penge og efter vor målestok om mange penge samt helst aftaler år forud for at skaffe en blot nogenlunde kvalificeret træner, men her har forretningsudvalget under henvisning til den stagnerende aktivitet i 1966 og 1967 i bevillingsspørgsmålet begrænset sig, så det endnu ikke ved årsskiftet er lykkedes udvalget at sikre en træner som samlende skikkelse for 1968.

Idrætsudøvelsen

69 forskellige spillere har deltaget i træning og kamp. Afdelingen har derudover i interne arrangementer givet mulighed for et langt større antal deltagere på stations- og afdelingshold. Samarbejdet med politiskolen er i 1967 udbygget, og afdelingen har stået for en række udtagelseskampe eller træningsarrangementer i anledning af en art politiskolelandskamp mellem danske og svenske politiskoleelever, som blev afholdt i Valby Idrætspark 20. april og vundet af det danske hold med 16-0. Når resultatet som det eneste nævnes, er det fordi det nu engang lyder sødt i danske ører at have banket svensken, men det skal indrømmes, at modstanden var helt meningsforstyrrende svag.

45 forskellige spillere har deltaget på kampholdene. Licensordningen i KBU er i 1967 ophævet, men med en afgang på 8 og en tilgang på 6 holdes antallet af spilleberettigede medlemmer på ca. 90.

Træningen har fundet sted tirsdage og torsdage fra kl. 16-18 i Valby Idrætspark fra 16. januar til 29. oktober. Første 5 ganges træning foregik indendørs i Valby-hallen.

Afdelingen har arbejdet uden lønnet træner, men Sv. Aage Pedersen har frivilligt i vidt omfang stillet sig til rådighed med råd og især dåd (61 gange af ca. 97 mulige), og skal nogen roses for, at det ikke er gået politifodbolden mere ilde de sidste år, er det ham, som ellers ikke har nogen tilknytning til etaten. Her ledes tankerne hen på folk som »Bageren« hos skytterne og legendariske Børge Olsen hos »håndbolderne«.

I KBU's turneringer er deltaget med 2 seniorhold. 1. hold deltog i A-række I og blev nr. 6 af 10 hold. 2. hold spillede i A-række II og blev sidst. Det skal i 1968 deltage i B-række II.

I DBU's landspokalturnering blev 1. hold slået ud i 3. lokalrunde af Skovshoved IF fra danmarksserien.

VKBU's turnering blev 4. og 9. februar afviklet som indeturnering i Valby-hallen. Afdelingen deltog med seniores og old-boys uden at opnå placering.

Seniores deltog i BK Vebros indestævne i Valby-hallen 26. november uden at opnå placering.

BK Stadions / Ekstrabladets velgørenhedsstævne for seniores blev ikke afholdt, og der kunne ikke stilles hold til HIKs / Ekstrabladets traditionelle old-boys velgørenhedsstævne, som blev afholdt hos Skovshoved den 3. december.

Der er spillet træningskampe ude i Slangerup, Avedøre, Malmö og Virum (sportsugen) og hjemme mod AIK Frederiksholm og Vestenskov IF.

Til 1. holds 21 turnerings- og pokalkampe er anvendt 30 forskellige spillere. Jørn Møller og Leif Henning Nielsen, st. 3, har været med i de 20 og Kj. Orla Jensen i 19.

Til 2. holds 18 turneringskampe er anvendt 36 forskellige spillere. Jens Ole Poulsen, st. 1, har deltaget i flest med 12 og desuden spillet 4 1. holdskampe.

1. holds og afdelingens topscorer er Jørn Møller med 10 fuldtræffere.

Flittigst trænende var Bent Ole Nielsen, st. 1, der mødte 41 af 67 træningsdage.

Leif Laursen deltog i og bestod DBUs trænerkursus I på Gerlev Idrætshøjskole fra 2. til 6. juli.

Interne arrangementer

Stationsturneringen havde deltagelse fra st. 2, 3, 4, 7, 8, 9 og Gården. St. 2 vandt og blev klubmester for 1967. Ole Hansen, Henning Olsen, Henning Christensen, Søren Dejgaard Sørensen, Steen Engsby, Holger Petersen, Arne Nybo Christensen, Eske Hansen, Flemming Frank, Mogens Krogh, Jørn Hestelund, Jens Graugaard, Bjarne Jensen og Poul Lind er tildelt mesterskabsplaquetten og vandt til deres station den nyindstiftede FODBOLDSTATUETTE for et år.

Stations-five-à-side'n havde 31. oktober samlet deltagelse fra st. 1, 3, 5, 7 og Gården. St. 1 blev vinder af TINKANDEN ved Arne Christoffersen, Kj. Agerskov Petersen, Frede Nielsen, Bent Ole Nielsen og Jens Ole Poulsen.

Indestævnet havde 27. november og 4. december samlet deltagelse af 12 hold. Vinder af INDEFADET blev Frederiksberg ved i slutkampen at slå st. 9. Følgende spillere deltog for vinderne: Erik Kragh Jensen, Per Vestergaard, Jeppe Clemmensen, John Christensen, Steen Rasmussen, Niels Kjærgaard Larsen og Jørgen Larsen.

I DPIFs landsturnering deltog st. 8 som stationsturneringens nr. 2 sammen med vinderne, st. 2, i østkredsen, som vandtes af Ndr. Birk. St. 8 blev bedst som nr. 3, og st. 2 blev nr. 6 af 7 deltagende hold.

Æresbevisninger m. v.

TØRSLEFF-POKALEN blev ved afslutningsfesten overrakt
BENT OLE NIELSEN

og

FIDUSFADET ved samme lejlighed
JØRN MØLLER

Nogle idrætslige betragtninger

Når en fodboldklub anvender 30 forskellige spillere til det bedste hold gennem et turneringsår, er det enten et tegn på overvældende spillermateriale eller på manglende stabilitet i 1. holds-staben. Resultaterne taler deres tydelige sprog om, hvad der er tilfældet for afdelingens vedkommende.

Til trivialitet er det gentaget, at politigerningen er slet befordrende for en idrætsmands lyst, form og indsats, og der er ingen tvivl om, at vore dages unge generelt set har spredt fritidsinteresserne, så de ikke får det ud af deres idræt og den ikke gavn af dem som tidligere generationers unge.

Men denne bedrøvelige faktor har jo rådet i længere tid – også til en vis grad da det gik godt, og så må man se sig om efter andre destruktive omstændigheder. En nærmere analyse afslører da også en anden for politifodbolden farlig udviklin., der nåede sit foreløbige højdepunkt i 1967: Af samtlige 228 mandlige nyansatte i København meldte ikke en eneste sig til afdelingen. Gennem de interne arrangementer kendes det, at 2–3 af dem kan spille fodbold og i begrænset omfang har spillet for deres hjemsteds klub i provinsen efter ansættelsen, men det kan ikke rokke ved den kendsgerning, at fodboldspillere ikke længere søger ind i politiet.

Andre idrætsgrene er ikke stort bedre stillet, og det giver aspekter, som ikke alene angår idrætten. I al beskedenhed påmindes nogle opsigtsvækkende tjenestehandlinger i det forløbne år, der kan varme et politihjerte og skaber respekt (beundring) i alle samfundslag, og hvor netop de idrætslige egenskaber hos politifolkene har været medvirkende til og formentlig afgørende for heldig og dygtig gennemførelse.

Trist er det imidlertid at konstatere, at den slags unge mænd først søger ind i politiet i erhvervslivets nedgangsperioder, og det synes alt for nøjsomt at slå sig til tåls med det. Nej, når politigerningens vilkår under normale konjukturer ikke er gjort tillokkende nok for den type unge mænd, etaten og samfundet er bedst tjent med, og de bevilgende myndigheder åbenbart ikke er kloge nok til forbedring ad den vej, må der gøres noget meget mere effektivt for at stimulere og bevare de eftertragtede egenskaber, især

de fysiske så godt, det nu engang med det givne materiale lader sig gøre.

Der må reformer til, og symptomatisk nok for indstillingen hos vore dages unge er det, at den eneste sikre 1. holdsspiller, afdelingen glæder sig over at have fået i 1967, har bekendt sig til noget, der meget ligner det østlandske/amerikanske fænomen med hærens hold, flådens hold, politiets hold, fabriks- eller institutionshold u/staten, under hvilke systemer der gives udøverne idrætspræference i arbejdet, fordi dagsgerningen skal udføres på alle tider af døgnet og hindrer idræt, når andre erhvervs unge dyrker den.

Man kan lide det eller ikke, men denne 23-årige siger rent ud, at han kan mærke en vis reservation i kollegers og overordnedes holdning på tjenestestedet og har det indtryk, at der på grund af personalemanglen hersker den indstilling, at andre må udføre hans arbejde, når han i meget begrænset omfang må gå nogle timer for at spille en turneringskamp. Løsningen er bytning til en endnu mere ubekvem tjeneste, og dette sammenholdt med ulemperne ved det i forvejen belastende skifteholdsarbejde har medført, at den lyst til at spille fodbold, der fra lilleputårene op til divisionstiden i en københavnsk storklub er fremelsket, er hurtigt forsvindende.

Ganske givet en af forklaringerne på, at de få idrætsfolk, vi får, går idrætsligt i stå i en alt for tidlig alder.

Viggo de la Motte